

Straffeloven Indholdsfortegnelse

Lovændringer

Almindelig del

Særlig del

Lovændringer

Lovbekg. nr. 648 af 12.08.1997, som ændret ved lov nr. 403 af 26.06.1998, lov nr. 473 af 01.07.1998,

lov nr. 141 af 17.03.1999 (Afkriminalisering af prostitution m.v. samt kriminalisering af kunder til prostituerede under 18 år) fra d. 01.07.1999,

lov nr. 228 af 04.04.2000 fra d. 01.05.2000. (Grov momssvig, EU-svig og bestikkelse af udenlandske tjenestemænd m.v.),

lov nr. 230 af 04.04.2000 fra d. 01.07.2000 (Udvidet brug af samfundstjeneste og betingede domme med vilkår om alkoholistbehandling for spirituskørsel)

lov nr. 425 af 31.05.2000 (udlændingeloven)

lov nr. 428 af 31.05.2000 (Ændring af § 86 , stk. 1)

lov nr. 433 af 31.05.2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v., trådt i kraft d. 01.07.2001.

lov nr. 438 af 31.05.2000 (Tidsbegrænsning af foranstaltninger efter straffelovens §§ 68 og 69). Trådt i kraft d. 01.07.2000.

lov nr. 440 af 31.05.2000 (Maskeringsforbud § 134 b) (Trådt i kraft d. 01.06.2000)

lov nr. 441 af 31.05.2000 (Forældelse, styrket indsats mod seksuelt misbrug af børn og unge samt IT-efterforskning) (Trådt i kraft d. 01.07.2000)

Nu lovbekg. nr. 849 af 06.09.2000, som ændret

ved § 1 i lov nr. 280 af 25.04.2001 (Gennemførelse af EU-rammeafgørelse om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, 1. tillægsprotokol til den europæiske konvention om overførelse af domfældte og FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger samt ændringer som følge af afskaffelsen af hæftestrafpen m.v.)

ved § 4 i lov nr. 461 af 07.06.2001 (Ændringer som følge af børneloven m.v.: Fra d 01.01.2002 ophæves §§ 214 og 255)

ved § 1 i lov nr. 465 af 07.06.2001 (Hæleri og anden efterfølgende medvirken samt IT-efterforskning) Fra d. 01.07.2001.

ved § 1 i lov nr. 468 af 07.06.2001 (Forvoldelse af fare for smitte med en livstruende og uhelbredelig sygdom - fra d. 01.07.2001)

ved § 1 i lov nr. 469 af 07.06.2001 (Ungdomskriminalitet - fra 01.07.2001)

Nu lovbekg. nr. 808 af 14.09.2001

Almindelig del

1. kapitel Indledende bestemmelser §§ 1-2

2. kapitel Almindelige betingelser for strafferetlige bestemmelsers anvendelse §§ 3-12

3. kapitel Strafbarhedsbetingelser §§ 13-20

4. kapitel Forsøg og medvirken §§ 21-24

- 5. kapitel Strafansvar for juridiske personer §§ 25- 27
- 6. kapitel Straffene §§ 31-55
- 7. kapitel Betingede domme §§ 56-61 a
- 8. kapitel Samfundstjeneste §§ 62-67
- 9. kapitel Andre retsfølger af den strafbare handling §§ 68-79
- 10. kapitel Straffens fastsættelse §§ 80-91
- 11. kapitel Ophør af den strafbare handlings retsfølger §§ 92-97 c

Særlig del

- 12. kapitel Forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed §§ 98-110 f
- 13. kapitel Forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder m.v. §§ 111-118 a
- 14. kapitel Forbrydelser mod den offentlige myndighed m.v. §§ 119-132 a
- 15. kapitel Forbrydelser mod den offentlige orden og fred §§ 133-143
- 16. kapitel Forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv m.v. §§ 144-157
- 17. kapitel Falsk forklaring og falsk anklage §§ 158-165
- 18. kapitel Forbrydelser vedrørende penge §§ 166-170
- 19. kapitel Forbrydelser vedrørende bevismidler §§ 171-179
- 20. kapitel Almenfarlige forbrydelser §§ 180-192 a
- 21. kapitel Forskellige almenkadelige handlinger §§ 193-196
- 22. kapitel Betleri og skadelig erhvervsvirksomhed §§ 197-207
- 23. kapitel Forbrydelser i familieforhold §§ 208-215
- 24. kapitel Forbrydelser mod kønssædeligheden §§ 216-236
- 25. kapitel Forbrydelser mod liv og legeme §§ 237-259
- 26. kapitel Forbrydelser mod den personlige frihed §§ 260-262
- 27. kapitel Freds- og ærekrænkelser §§ 263-275 a
- 28. kapitel Formueforbrydelser §§ 276-305
- 29. kapitel Særlige bestemmelser om juridiske personer § 306

Straffeloven kap. 1-2

1. kapitel Indledende bestemmelser

§ 1. Straf kan kun pålægges for et forhold, hvis strafbarhed er hjemlet ved lov, eller som ganske må ligestilles med et sådant. Med hensyn til de i kapitel 9 nævnte retsfølger gælder en tilsvarende regel.

§ 2. Denne lovs kapitler 1-11 finder, for så vidt ikke andet er bestemt, anvendelse på alle strafbare forhold.

2. kapitel Almindelige betingelser for strafferetlige bestemmelser anvendelse

§ 3. Er den ved en handling påkendelse gældende straffelovgivning forskellig fra den, der gjaldt ved handlingens foretagelse, afgøres spørgsmålet om strafbarhed og straf efter den senere lov, dog at afgørelsen ikke derved må blive strengere end efter den ældre lov. Beror ophøret af lovens gyldighed på ydre, strafskylden uvedkommende forhold, bliver handlingen at bedømme efter den ældre lov.

Stk. 2. Bortfalder uden for sidstnævnte tilfælde ved lov en handling strafbarhed, bortfalder også den for sådan handling idømte, men ikke fuldbyrdede straf. Den dømte kan forlange, at spørgsmålet om straffens bortfald ved påtalemyndighedens foranstaltning indbringes for den ret, der har påkendt sagen i første instans. Afgørelsen træffes ved kendelse.

§ 4. Hvorvidt den strafbare handling skal medføre retsfølger af sådan art som i §§ 56-61, 62-70, 73 og 79 nævnt, afgøres efter den ved handlingens påkendelse gældende lovgivning.

Stk. 2. Andre retsfølger af handlingen indtræder, for så vidt intet modsat er bestemt, kun, når dette var hjemlet også ved den ved handlingens foretagelse gældende lovgivning.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 3, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på andre retsfølger af handlingen end straf, hvis deres indtræden var betinget af handlingens strafbarhed.

§ 5. Hvor forhøjet straf eller andre retsfølger er foreskrevet i gentagelsestilfælde, kommer afgørelser, der er truffet i henhold til tidligere ret, i betragtning efter deres indhold lige med afgørelser efter den lov, i henhold til hvilken den foreliggende handling bedømmes.

§ 6. Under dansk straffemyndighed hører handlinger, som foretages

- 1) i den danske stat,
- 2) på dansk fartøj, som befinder sig uden for nogen stats folkeretligt anerkendte område,
- 3) på dansk fartøj, som befinder sig på fremmed folkeretligt anerkendt område, af personer, der hører til fartøjet eller som rejsende følger med dette.

§ 7. Under dansk straffemyndighed hører fremdeles handlinger, som en person, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat, har foretaget uden for denne,

- 1) for så vidt handlingen er foretaget uden for folkeretligt anerkendt statsområde, hvis handlinger af den pågældende art kan medføre højere straf end fængsel i 4 måneder,
- 2) for så vidt handlingen er foretaget inden for sådant område, hvis den er strafbar også efter den der gældende lovgivning.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til handlinger begået af en person, der har indfødsret eller bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige, og som opholder sig her i landet.

§ 7, stk. 1, 1) er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000

§ 8. Under dansk straffemyndighed hører endvidere handlinger, foretagne uden for den danske stat, uden hensyn til, hvor gerningsmanden hører hjemme,

- 1) når handlingen krænker den danske stats selvstændighed, sikkerhed, forfatning eller offentlige myndigheder, en embedspligt mod staten eller sådanne interesser, hvis retsbeskyttelse i den danske stat forudsætter en særlig tilknytning til denne,
- 2) når handlingen krænker en forpligtelse, som det ifølge lov påhviler gerningsmanden at iagttage i udlandet, eller en ham over for dansk fartøj påhvilende tjenestepligt,
- 3) når en uden for folkeretligt anerkendt statsområde foretager handling krænker nogen, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat, og handlinger af den pågældende art kan medføre højere straf end fængsel i 4 måneder,
- 4) når handlingen er omfattet af § 183 a. Påtalen kan tillige omfatte overtrædelser af §§ 237 og 244-248, som er begået i forbindelse med overtrædelser af § 183 a,
- 5) når handlingen er omfattet af mellemfolkelig overenskomst, ifølge hvilken Danmark er forpligtet til at foretage retsforfølgning, eller
- 6) når udlevering af sigtede til retsforfølgning i et andet land afslås, og handlingen, for så vidt den er foretaget inden for folkeretligt anerkendt statsområde, er strafbar efter den der gældende lovgivning og den efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 1 år.

§8, 3) er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000

§ 9. I de tilfælde, i hvilke en handlingens strafbarhed afhænger af eller påvirkes af en indtrådt eller tilsigtet følge, betragtes handlingen tillige som foretaget der, hvor virkningen er indtrådt eller tilsigtet at skulle indtræde.

§ 10. Når i medfør af foranstående regler påtale sker her i landet, skal afgørelsen såvel om straf som om andre retsfølger af handlingen ske efter dansk lovgivning.

Stk. 2. I de i § 7 nævnte tilfælde kan der, hvis handlingen er begået inden for fremmed folkeretligt anerkendt område, dog ikke idømmes strengere straf end hjemlet ved gerningsstedets lovgivning.

§ 10 a. En person, over for hvem der er afsagt en straffedom i den stat, hvor handlingen er begået, eller en dom, der er omfattet af den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger eller af lov om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager, kan ikke strafforfølges her i landet for den samme handling, såfremt

- 1) han er endeligt frifundet,
- 2) den idømte sanktion er fuldbyrdet, er under fuldbyrdelse eller er bortfaldet efter domslandets regler, eller
- 3) han er fundet skyldig, uden at der er fastsat nogen sanktion.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke

- a) handlinger, der falder ind under § 6 eller
- b) de i § 8, nr. 1, nævnte handlinger,

medmindre strafforfølgning i domslandet er sket efter anmodning af den danske anklagemyndighed.

§ 10 b. Sker der strafforfølgning mod en person, som i en anden stat er pålagt en sanktion for samme handling, skal der, i det omfang denne sanktion er fuldbyrdet, ske en tilsvarende

nedsættelse af den sanktion, der pålægges her i landet.

§ 11. Er en person, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat, i fremmed stat straffet for en handling, der efter dansk ret kan medføre fratagelse eller forberelse af kald eller erhverv eller anden rettighed, kan fratagelse heraf ske efter offentlig påtale her i landet.

§ 12. Anvendelsen af reglerne i §§ 6-8 begrænses ved de i folkeretten anerkendte undtagelser.

Straffeloven kap 11.

11. kapitel: Ophør af den strafbare handlings retsfølger

§ 92. En lovovertrædelse straffes ikke, når der er indtrådt forældelse efter §§ 93-94.

§ 93. Forældelsesfristen er

- 1) 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelsen, eller når straffen for overtrædelsen ikke ville overstige bøde.
- 2) 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år.
- 3) 10 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 10 år.
- 4) 15 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel på bestemt tid.

Stk. 2. For overtrædelse af denne lovs § 296, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, § 297 og § 302 er forældelsesfristen i intet tilfælde mindre end 5 år. Det samme gælder strafansvar for overtrædelser, hvorved nogen unddrager sig betaling af told eller afgifter til det offentlige, eller som er egnede til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af sådanne beløb, jf. dog stk. 3, 2. pkt.

Stk. 3. For overtrædelse af denne lovs § 223, stk. 1, §§ 224 og 225, jf. § 223, stk. 1, samt § 289, 1. pkt., eller §§ 13, 15 eller 16 i skattekontrolloven er forældelsesfristen i intet tilfælde mindre end 10 år. Det samme gælder strafansvar for overtrædelse af momsloven, hvorved nogen unddrager sig betaling af afgift, eller som medfører, at nogen uberettiget opnår udbetaling af afgift

Stk. 4. Har nogen ved samme handling begået flere lovovertrædelser, for hvilke der efter stk. 1-3 gælder forskellige forældelsesfrister, skal den længste af disse frister anvendes med hensyn til samtlige overtrædelser.

§ 93 stk. 3, 1. pkt. er ændret ved lov nr. 441 af 31.05.2000 fra d. 01.07.2000.

§ 94. Forældelsesfristen regnes fra den dag, da den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt.

Stk. 2. Når strafbarheden afhænger af eller påvirkes af en indtrådt følge eller anden senere begivenhed, regnes fristen dog først fra følgens eller begivenhedens indtræden.

Stk. 3. Er forholdet begået på et dansk skib uden for riget, regnes fristen fra den dag, da skibet er kommet til dansk havn. Fristens begyndelsestidspunkt kan dog ikke efter denne bestemmelse udskydes i mere end 1 år.

Stk. 4. For overtrædelse af denne lovs §§ 210, 216-220, 222 og 223 regnes forældelsesfristen dog tidligst fra den dag, den forurettede fylder 18 år. Det samme gælder overtrædelse af denne lovs §§ 224 og 225, jf. §§ 216-220, 222 og 223.

Stk. 5. Forældelsesfristen afbrydes ved ethvert rettergangsskridt, hvorved den pågældende sigtes for overtrædelsen. I sager, der efter retsplejeloven kan afgøres ved vedtagelse af bødeforelæg udfærdiget af politiet, afbrydes forældelsesfristen, når sigtede gøres bekendt med forelægget. I andre tilfælde, hvor straf for en overtrædelse kan pålægges af en administrativ myndighed, afbrydes fristen, når den pågældende gøres bekendt med, at han er sigtet for overtrædelsen. Afbrydes forældelsesfristen over for nogen, som har handlet på en juridisk persons vegne, har fristafbrydelsen også virkning i forhold til den pågældende juridiske person. Afbrydelse af forældelsesfristen over for en juridisk person har ikke virkning i forhold til personer, der har handlet på den juridiske persons vegne.

Stk. 6. Frafaldes forfølgningen, uden at beslutningen herom omgøres af overordnet anklagemyndighed inden for den almindelige omgørelsesfrist, løber forældelsesfristen videre, som om forfølgning ikke havde fundet sted. Dette gælder også, når forfølgning standses på ubestemt tid. Skyldes standsningen, at sigtede har unddraget sig forfølgningen, medregnes forfølgningstiden

dog ikke ved beregningen af forældelsesfristen.

§ 94, stk. 4. er indsat ved lov nr. 441 af 31.05.2000 fra d. 01.07.2000.

§ 95. Når en handling på grund af forældelse ikke kan straffes, kan den heller ikke medføre retsfølger efter §§ 68-70, § 74 a, § 164, stk. 4, eller § 236, konfiskation eller frakendelse af rettigheder. For konfiskation er forældelsesfristen dog i intet tilfælde mindre end 5 år og for konfiskation efter § 75, stk. 1, ikke mindre end 10 år.

§ 95 er ændret ved § 1 i lov nr. 469 af 07.06.2001 fra d. 01.07.2001.

§ 96. Adgang til privat påtale og til at begære offentlig påtale bortfalder, når den berettigede ikke har anlagt sag eller fremsat begæring inden 6 måneder efter, at han har fået sådan kundskab, at han har tilstrækkeligt grundlag for sagsanlæg eller fremsættelse af påtalebegæring.

Stk. 2. Er der flere påtaleberettigede eller flere skyldige, regnes fristen særskilt for hver af dem. Såfremt fristen for begæring om offentlig påtale er overskredet for en af de skyldige, men ikke for de øvrige, beror det dog på anklagemyndighedens afgørelse, om en begæring om påtale mod disse skal tages til følge.

Stk. 3. Adgangen til at rejse privat påtale eller begære offentlig påtale bortfalder, når 6 måneder er forløbet efter den forurettedes død.

Stk. 4. Fører en privat påtalt sag ikke til afgørelse af strafpåstanden, løber fristen videre, således at den tid, hvori forfølgning har fundet sted, ikke medregnes.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder også anvendelse med hensyn til de retsfølger, der omtales i § 273, dog at forældelsesfristen er 3 år.

§ 97. Idømt fængselsstraf og andre retsfølger af frihedsberøvende karakter bortfalder ved forældelse efter reglerne i stk. 2-6.

Stk. 2. Forældelsesfristen er

- 1) 5 år for fængsel indtil 1 år samt for foranstaltninger efter § 74 a,
- 2) 10 år for fængsel i mere end 1 år, men ikke over 4 år, samt for foranstaltninger efter §§ 68 og 69,
- 3) 15 år for fængsel i mere end 4 år, men ikke over 8 år, samt for forvaring efter § 70 og
- 4) 20 år for fængsel på tid over 8 år.

Stk. 3. Forældelsesfristen regnes fra det tidspunkt, da dommen efter lovgivningens almindelige regler kunne fuldbyrdes.

Stk. 4. I forældelsesfristen medregnes ikke den tid, i hvilken

- 1) fuldbyrdelse er udsat ved betinget dom eller betinget benådning,
- 2) den pågældende udstår anden fængselsstraf eller er undergivet anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, eller
- 3) iværksættelsen af fuldbyrdelsen hindres, fordi den pågældende unddrager sig fuldbyrdelsen.

Stk. 5. Forældelsesfristen afbrydes, når fuldbyrdelsen påbegyndes.

Stk. 6. Er der truffet bestemmelse om genindsættelse efter prøveløsladelse eller prøveudskrivning eller efter betinget benådning for en del af en straf, regnes forældelsesfristen for reststraffen eller den resterende del af anden retsfølge fra bestemmelsen om genindsættelse. Afbrydes fuldbyrdelsen på anden måde end ved prøveløsladelse, prøveudskrivning eller benådning, regnes fristen fra afbrydelsen, jf. dog stk. 4, nr. 3

§ 97, stk. 1, og stk. 4, 2) er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Afskaffelse af hæftestraffen)

§ 97, stk. 4. og § 97, stk. 6, 3. pkt. er ændret ved lov nr. 441 af 31.05.2000 fra d. 01.07.2000.

§ 97, stk. 2, nr. 1 er ændret ved § 1 i lov nr. 469 af 07.06.2001 fra d. 01.07.2001.

§ 97 a. Bøde bortfalder efter 3 år, hvis der ikke forinden er indgivet begæring om udpantning. For bøde på over 3.000 kr. er fristen dog 5 år.

Stk. 2. Forvandlingsstraf for bøde bortfalder efter de i stk. 1 nævnte tidsrum, medmindre dens fuldbyrdelse er påbegyndt forinden.

Stk. 3. Konfiskation bortfalder efter 5 år, medmindre der forinden er indgivet begæring om udlæg. Der kan dog ved dommen fastsættes en frist på indtil 10 år. En sådan frist kan også fastsættes senere ved retskendelse. Spørgsmål herom indbringes af anklagemyndigheden for den ret, der har pådømt sagen i første instans.

Stk. 4. De forældelsesfrister, der omtales i stk. 1 og 3, regnes fra det tidspunkt, da afgørelsen efter lovgivningens almindelige regler kunne fuldbyrdes. I fristerne medregnes ikke den tid, i hvilken fuldbyrdelse er udsat ved betinget dom eller betinget benådning.

§ 97 b. Strafferetlige retsfølger kan ikke fuldbyrdes efter den dømtes død.

Stk. 2. Anklagemyndigheden kan dog indbringe spørgsmålet om opretholdelse af en konfiskation for den ret, der har pådømt sagen i første instans. Konfiskationen kan kun opretholdes, for så vidt angår genstande eller beløb, der er indvundet som udbytte ved den strafbare handling, eller som svarer til sådant udbytte. Retten kan ændre bestemmelsen om konfiskation, således at der i stedet for genstande konfiskeres et beløb. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

Stk. 3. Afgørelser efter § 164, stk. 4, og § 273, stk. 2, kan fuldbyrdes efter den dømtes død.

§ 97 c. På samme måde som for straf kan der benådes for konfiskation.

Straffeloven kap. 14

14. kapitel Forbrydelser mod den offentlige myndighed mv.

§ 119. Den, som med vold eller trussel om vold overfalder nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling, straffes med fængsel indtil 6 år, under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som, uden at forholdet falder ind under stk. 1, fremsætter trusler om vold, om frihedsberøvelse eller om sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold mod nogen, der af det offentlige er tillagt domsmyndighed eller myndighed til at træffe afgørelse vedrørende retsforhold eller vedrørende håndhævelse af statens straffemyndighed, i anledning af udførelsen af tjenesten eller hvervet, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling.

Stk. 3. Lægger nogen ellers de nævnte personer hindringer i vejen for udførelsen af deres tjeneste eller hverv, straffes han med bøde eller med fængsel indtil 6 måneder.

§ 119, stk. 1 og stk. 3 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Hæfte udgået)

§ 120. De i § 119 foreskrevne straffe finder, når de der nævnte handlinger iværksættes ved hjælp af opløb, anvendelse på dem, der anstifter til eller leder opløbet, og på de deltagere, som undlader at efterkomme øvrighedens lovlig forkyndte påbud til mængden om at skilles.

§ 121. Den, som med hån, skældsord eller anden fornærmelig tiltale overfalder nogen af de i § 119 nævnte personer under udførelsen af hans tjeneste eller hverv eller i anledning af samme, straffes med bøde eller med fængsel indtil 6 måneder.

§ 121 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Hæfte udgået)

§ 122. Den, som uberettiget yder, lover eller tilbyder nogen, der virker i dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv, gave eller anden fordel for at formå den pågældende til at gøre eller undlade noget i tjenesten, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.

§ 122 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Afskaffelse af hæftestrafpen)

§ 123. Den, som med trussel om vold forulemper, eller som med vold, ulovlig tvang efter § 260, trusler efter § 266 eller på anden måde begår en strafbar handling mod en person, dennes nærmeste eller andre med tilknytning til denne i anledning af personens forventede eller allerede afgivne forklaring til politiet eller i retten, straffes med fængsel indtil 6 år, under formildende omstændigheder med bøde.

§ 123 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Afskaffelse af hæftestrafpen)

§ 124. Den, der befrier en anholdt, fængslet eller tvangsanbragt person, såvel som den, der tilskynder eller hjælper en sådan person til at undvige eller holder den undvegne skjult, straffes med fængsel indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. Den, som ulovligt sætter sig i forbindelse med nogen fængslet eller tvangsanbragt person, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 3 måneder.

§ 124, stk. 1 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Hæfte udgået)

§ 124, stk. 2 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Afskaffelse af hæftestrafen)

§ 125. Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den, som

- 1) for at unddrage nogen fra forfølgning for en forbrydelse eller straf holder ham skjult, hjælper ham til flugt eller udgiver ham for en anden,
- 2) tilintetgør, forvansker eller bortskaffer genstande af betydning for en offentlig undersøgelse eller udsletter en forbrydelses spor.

Stk. 2. Den, der foretager de nævnte handlinger for at unddrage sig selv eller nogen af sine nærmeste fra forfølgning eller straf, straffes ikke.

§ 125, stk. 1 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Afskaffelse af hæftestrafen)

§ 125 a. Den, der under skærpende omstændigheder gør sig skyldig i menneskesmugling efter udlændingelovens § 59, stk. 5, straffes med fængsel indtil 4 år.

§ 126. Den, som fjerner eller ødelægger noget ved offentlig foranstaltning anbragt segl eller mærke, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Med bøde eller fængsel indtil 3 måneder straffes den, som borttager eller beskadiger nogen ved offentlig foranstaltning opslået bekendtgørelse.

§ 126, stk. 1 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Afskaffelse af hæftestrafen)

§ 126, stk. 2 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Hæfte ændret til fængsel)

§ 127. Den, som unddrager sig krigstjeneste eller bevirker eller medvirker til, at nogen værnepligtig ikke opfylder værnepligten, eller som tilskynder værnepligtige eller personer, der hører til krigsmagten, til ulydighed mod tjenstlige befalinger, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. Sker det under krig eller truende udsigt dertil, er straffen fængsel indtil 6 år.

§ 127, stk. 1 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Afskaffelse af hæftestrafen)

§ 128. Den, som i den danske stat foretager hvervning til fremmed krigstjeneste, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

§ 128 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (afskaffelse af hæftestrafen)

§ 129. Den, som uberettiget giver offentlig meddelelse om det ved de i § 116 nævnte valghandlinger og stemmeafgivelser foregåede eller om forhandlinger af fortrolig karakter inden for offentlige råd og myndigheder, straffes med bøde eller med fængsel indtil 3 måneder. På samme måde straffes den, som uberettiget giver offentlig meddelelse om forhandlinger inden for kommissioner og udvalg, der er nedsat af regeringen, såfremt det enten af regeringen eller af vedkommende kommission eller udvalg selv er fastsat og offentlig meddelt, at forhandlingerne er hemmelige.

§ 129 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (afskaffelse af hæftestrafen)

§ 129 a. Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den, der offentliggør bevidst usande gengivelser eller falske citater af meddelelser om faktiske forhold fremsat i retsmøder eller givet i Folketingets, kommunale eller offentlige råds eller myndigheders møder.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der ved bevidst usandfærdigt offentligt at tillægge regeringen eller nogen anden offentlig myndighed en handling, som den ikke har foretaget, skader landets

interesser i forhold til udlandet.

§ 129 a, stk. 1 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (afskaffelse af hæftestraffen)

§ 130. Den, som udøver en ham ikke tilkommende offentlig myndighed, straffes med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 2 år.

§ 130 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Hæfte erstattet med fængsel indtil 4 måneder)

§ 131. Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, som offentligt eller i retsstridig hensigt udgiver sig for at have en offentlig myndighed eller offentlig bemyndigelse til en virksomhed, eller som uden offentlig bemyndigelse udøver en virksomhed, til hvilken en sådan kræves, eller vedblivende udøver en virksomhed, til hvilken retten er ham frakendt.

Stk. 2. Med bøde eller under særlig skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder straffes den, som medvirker til, at en person, der er frakendt retten til at udøve en virksomhed, udøver denne.

§ 131, stk. 1 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (afskaffelse af hæftestraffen)

§ 131, stk. 2 er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Hæfte erstattet med fængsel indtil 4 måneder)

§ 132. Med bøde straffes den, som forsætligt eller ved uagtsomhed på retsstridig måde benytter

- 1) kendetegn eller dragt, som er forbeholdt dansk eller fremmed offentlig myndighed eller militærpersoner,
- 2) kendetegn eller betegnelse, som er forbeholdt personer, indretninger og materiel, der er bestemt til at yde hjælp til sårede eller syge i krig, eller
- 3) kendetegn eller navn for mellemstatlige organisationer.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til efterligninger af de nævnte kendetegn, dragter og betegnelser.

§ 132 a. Den, der deltager i fortsættelsen af en forenings virksomhed, efter at den foreløbig er forbudt af regeringen eller opløst ved dom, straffes med fængsel indtil 1 år. Den, der efter forbudet eller opløsningen indtræder som medlem i en sådan forening, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

§ 132 a er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Afskaffelse af hæftestraffen)

§ 132 a, 2. pkt. er ændret fra d. 01.07.2001 ved lov nr. 433 af 31.05.2000 (Hæfte erstattet med fængsel indtil 4 måneder)